

**ДО СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ Д 64.820.05
УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ**

ВІДГУК

офіційного опонента доктора економічних наук, професора

Штангрета Андрія Михайловича

на дисертаційну роботу Чобіток Вікторії Іванівни

**«Інтелектуалізація управління холістичним розвитком підприємств»,
представлену на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за
спеціальністю 08.00.04 — економіка та управління підприємствами
(за видами економічної діяльності)**

1. Актуальність теми та її зв'язок із науковими програмами.

У другій половині 70-х років ХХ ст. інформація та знання почали трактуватися як окремий фактор виробничого процесу, важливість якого швидко зростала. Виникла ситуація, коли не сировина, не капітал, а інформація, тобто знання, розум людини, її ідеї стали визначальними для успіху будь-якої справи чи господарської діяльності підприємства в загальному.

На сучасному етапі розвитку, інформація і знання — це не окремі явища чи параметри постіндустріального суспільства, а скоріше його докорінні категорії, основний ресурс. Звідси, саме в постіндустріальному суспільстві на перший план виходить людина, яка має здатність сприймати інформацію та на основі неї генерувати знання, які лягають в основі розроблення та створення новітньої продукції, що покликані забезпечити добробут та безпеку людини.

Темпи розвитку економіки України суттєво нижчі у порівнянні із країнами лідерами, де сьогодні реально формують основи наступного етапу розвитку людства – постіндустріального суспільства. Відставання прослідковується хоча б в тому ракурсі, що 2/3 працівників пов’язані із створенням продукції у вигляді інформації та знань, коли в національній економіці – домінує частка працівників, робота яких передбачає безпосередній вплив на матеріальні предмети.

Скорочення відставання від країн-лідерів, яке є життєво важливими для нашої країни, можливе шляхом інтелектуалізації суспільства та національної економіки і в першу чергу її первинної ланки – підприємства, що передбачає надання переваги не матеріальним предметам, а персоналу здатному на основі інформації генерувати нові знання. З-поміж можливих варіантів вирішення цієї важливої проблеми на увагу заслуговує холістичний підхід, який передбачає

застосування цілісного погляду на усі процеси, що стосуються внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства, формує необхідні передумови забезпечення стабільності фінансово-господарської діяльності та є основою стійкого розвитку.

Дисертаційне дослідження відповідає тематичній спрямованості наукових розробок у рамках науково-дослідних робіт Української інженерно-педагогічної академії: «Фундаментальні основи визначення та формування конкурентоспроможного потенціалу підприємства в сучасних умовах» (номер державної реєстрації 0113U002198); «Управління розвитком підприємств в умовах сучасної економіки» (номер державної реєстрації 0113U007933); «Управління стійким розвитком суб'єктів господарювання в умовах соціально орієнтованої економіки» (номер державної реєстрації 0116U001487); «Управління розвитком суб'єктів господарювання на засадах інноваційної економіки» (номер державної реєстрації 0119U000326); у рамках науково-дослідної роботи Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку Національної академії наук України за темою: «Адаптаційний потенціал забезпечення стійкого функціонування реального сектору економіки України в умовах глобальної нестабільності» (номер державної реєстрації 0119U102876).

2. Ступінь обґрутованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність та новизна. Наукові положення, висновки та рекомендації, що містяться у дисертації та виносяться на захист, є теоретично обґрутованими й містять результати їх практичного використання. Їх виклад супроводжується критичним оглядом та посиланням дисертанта на результати наукових робіт вітчизняних та закордонних науковців за обраною темою, вдалим застосуванням загальнонаукових та спеціальних методів проведення досліджень, використанням сучасного методичного інструментарію та засобів обробки інформації.

Достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій підтверджується використанням широкої інформаційної бази за темою дисертації, в т.ч. офіційних статистичних даних, нормативно-правових актів, які стосуються діяльності промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування, монографій, численних наукових публікацій вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів, інтернет-джерел.

Дисертаційна робота складається зі вступу, п'яти розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків.

У **вступі** обґрутовано актуальність дисертаційної роботи, сформульовано мету, завдання, предмет, об'єкт і методи дослідження, викладено наукову новизну

та практичне значення отриманих результатів, окреслено особистий внесок здобувача, наведено дані про апробацію результатів дослідження і публікації.

У першому розділі «*Теоретичні засади інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств*» досліджено економічну етіологію процесу інтелектуалізації та проаналізовано сутність ідеї холізму в управлінні підприємствами; сформовано категоріальний силогізм інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств (ст. 49-96).

У другому розділі «*Методологічні положення інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств*» розглянуто історико-еволюційну трансформацію розвитку системи управління; запропоновано методологічні підходи до наукового пізнання як основи інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств; сформовано методи і моделі для оцінки рівня розвитку промислових підприємств (ст. 97-167).

У третьому розділі «*Методичне забезпечення діагностики рівня розвитку промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування*» досліджено тенденції розвитку й розроблено науково-методичні аспекти до оцінки рівня розвитку промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування, проведено комплексну інтегральну оцінку рівня їх розвитку (ст. 168-219).

У четвертому розділі «*Формування ефективної системи інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств*» сформовано управлінські рішення до холістичного розвитку підприємств на основі кластерного підходу; удосконалено науково-практичні аспекти до локалізації та нейтралізації ризиків, та сформовано стратегічно-цільові комплекси інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування (ст. 220-308).

У п'ятому розділі «*Концептуальні основи інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування*» розроблено синектичний підхід до інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств; побудовано детермінантно-мотиваційну основу формування та використання колективного інтелекту; сформовано інтегрований механізм і розроблено концептуалізацію інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування (ст. 309-436).

Наукові положення, висновки, пропозиції та рекомендації дисертаційного дослідження є достатньо обґрунтованими, що підтверджується використанням як вітчизняних, так і зарубіжних наукових праць, застосуванням таких підходів,

методів і прийомів дослідження, як абстрактно-логічний, методи теоретичного узагальнення, системного й історико-економічного аналізу, аналізу і синтезу, таксономії, фінансово-економічного і статистичного аналізу, кореляційно-регресійного аналізу, кластеризації, екстраполяції тощо.

Достовірність положень і методичних розробок дисертаційної роботи підтверджується їхньою апробацією на всеукраїнських, міжнародних науково-практичних та інтернет-конференціях, публікацією у фахових виданнях та впровадженням результатів дисертаційної роботи в діяльність промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування.

3. Наукова новизна одержаних результатів.

Наукова новизна представлених у дисертації результатів полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних і методологічних основ інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств, розробленні науково-практичних рекомендацій прикладного спрямування. Новизна дисертаційного дослідження полягає, зокрема, у наступних конкретних результатах, отриманих особисто дисертантом:

уперше:

- сформовано об'єктивні закономірності еволюційної трансформації системи управління як конвергентного підґрунтя холістичного розвитку підприємств на основі архетипики як сукупності наукових поглядів і тенденцій у рамках історично-об'єктивних періодів розвитку суспільства, що створюють ціннісно-смислову основу, яка доповнює і удосконалює функціональні особливості й міжрівневі зв'язки систем управління завдяки накопиченню знань на різних науково-філософських рівнях, створює парадигму змін базових архетипів і трансформацію типологічної стійкості й високого ступеня узагальнення, поєднання різних за етимологією і масштабом трактувань наукових поглядів, уможливлює пошук методів мистецтва управління, нестандартних, креативних рішень для отримання позитивного синергетичного ефекту й активізації холістичних основ розвитку підприємств;

- розроблено концептуалізацію інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування, яка базується на інтеграції фундаментальних принципових концепцій, доводячи доцільність сенсу керуючого впливу на процеси самоорганізації системи й інтеграції інтелектуально-креативних ресурсів, інструментів управління, що сприяє визначеню інтелектуально-орієнтованих векторів розвитку на основі холістичного (цілісного) підходу, тобто модифікувати соціально-орієнтоване управління одночасно процесами і

ресурсами, направлене на ефективну мотиваційну політику підприємств з достатнім рівнем результативності;

- запропоновано методологічні аспекти інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств на засадах процесів сцієнтизму й антисцієнтизму, що ґрунтуються на об'єктивному визначенні науки як суперечливого напряму позитивного або негативного впливу на соціально-економічне середовище в аспекті використання креативних методів та методологічних парадигм в інноваційних дослідженнях, вивчені світоглядних стандартів і ідеалів та є основою формування відповідних управлінських систем і механізмів, удосконалення інтелектуально-інноваційних компетенцій персоналу;

- сформовано інтегрований механізм інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств, який побудовано на консолідації функціональних особливостей процесів інтелектуалізації управління і холістичного розвитку, реалізація яких відбувається на основі мультиагентного підходу в реальному часі у безперервному потоці подій, дозволяючи системі управління превентивно реагувати на зміни існуючого стану відповідно до викликів інноваційної економіки і ресурсів, у рамках якого підприємство декомпозує як соціально-економічна система до рівня мережі окремих автономних структур і є платформою для моделювання, імітації задач дослідження ринкових взаємодій між суб'єктами, координації різних моделей і програмних результатів їх діяльності;

удосконалено:

- категоріальний силогізм інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств, який, на відміну від існуючих, базується на системоутворюючій теоретичній індукційно-детермінованій основі використання теоретичного апарату дослідження через уточнення сутності понять «інтелектуалізація», «управління підприємствами», «розвиток підприємства», враховуючи турбулентні впливи інтелектуально-креативного середовища на наукову думку, що дозволило уточнити логічну сутність поняття «інтелектуалізація управління холістичним розвитком підприємств»;

- модель прийняття ефективного управлінського рішення щодо впровадження стратегічно-цільових комплексів інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств залізничного транспорту машинобудування, яка, на відміну від існуючих, базується на консолідований з реалізації сукупності стратегічно-орієнтованих напрямів управління з урахуванням прямого й опосередкованого впливу мікро- та макросередовища,

що є підґрунтям для створення єдиної системи реалізації нововведень за допомогою використання групового інтелекту та знань;

- синектичний підхід до інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств залізничного транспортного машинобудування, який, на відміну від існуючих, базується на потенційно-альтернативних можливостях акумулювання інтелектуально-інноваційної активності людських ресурсів (персоналу) на основі використання механізмів когнітивного дисонансу соціально-психологічної взаємодії в процесах інтелектуальної діяльності, реалізація яких забезпечує перманентне дослідження проблем холістичного розвитку, генеруючи нові інтелектуально-потенційні ресурси;

- методичні аспекти забезпечення управління холістичним розвитком підприємств, які, на відміну від існуючих, базуються на систематизації комплексних методів і моделей з урахуванням їх адекватності, точності, універсальності й економічності, що дозволяє здійснити оцінювання рівня розвитку підприємств та є підґрунтям для забезпечення ефективності високоорганізованого інтелектуального управління холістичним розвитком підприємств;

набуло подальшого розвитку:

- парадигма мистецтва інтелектуалізації управління підприємством, яка, на відміну від існуючих, базується на фундаментальних положеннях науки про управління, враховуючи багатоаспектність і різнохарактерну взаємопов'язаність складних системоутворюючих елементів, виявляючи об'єктивні закони їх формування і розвитку в результаті інтенсивного продукування креативних знань (інтелектуалізація є провідною парадигмою управління), яка визначає поліструктурну напрямленість нової економіки та формує детермінований причинно-наслідковий погляд, що дає можливість керівникам застосовувати теоретичні знання для продукування і прийняття креативних рішень;

- науково-практичний підхід до оцінки рівня розвитку промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування, який, на відміну від існуючих, полягає у формуванні системи комплексного оцінювання з використанням сукупності складових та їх показників, інтегральної оцінки рівня розвитку для продукування ефективних управлінських рішень, стратегічних цілей щодо удосконалення процесу інтелектуалізації управління холістичним розвитком як основи бізнес-моделювання цілісних властивостей розвитку підприємств з метою використання інтелектуально-потенційно-людських ресурсів, виявлення, оцінювання та нейтралізація ризиків;

- науково-практичний підхід до локалізації і нейтралізації ризиків у процесі інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування, який, на відміну від існуючих, базується на положеннях сучасної ризикології і верифікації комплементарних критеріїв локалізації та нейтралізації ризиків різної етимології, що постійно трансформуються і підвищуються через зміни ознак ризику відповідно до формату розвитку соціально-економічних систем, що дозволяє розробити ефективну модель управління завдяки формуванню інтелектуально-інноваційних рішень та з меншими втратами подолати релевантний ризиковий спектр;

- мотиваційний механізм формування і використання колективного інтелекту в процесі забезпечення холістичного розвитку підприємств, який, на відміну від існуючих, базується на отриманні альтернативних синергетичних ефектів у процесі синтезу видів професійно-суспільного інтелекту, враховуючи потреби, можливості, знання, уміння, практичний досвід з метою ефективного використання людських ресурсів, що забезпечує планомірний управлінський вплив за допомогою організаційних, економічних і соціальних заходів як керуючих імпульсів формування бізнес-моделей на конкурентних ринках та є основою відтворюального процесу усіх рівнів управління, що забезпечують холістичний розвиток підприємств.

Основні положення дисертації, висновки та пропозиції, що наводяться як логічний підсумок проведеної автором роботи, є достатньо повними та обґрунтованими з високим ступенем наукової аргументації.

4. Практичне значення результатів дослідження.

Дисертаційна робота містить теоретико-методичні положення щодо забезпечення інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств у сучасних турбулентних умовах функціонування під впливом ендогенних та екзогенних факторів, а практичні результати доведені до рівня пропозицій і методичних розробок та застосовуються в діяльності Виконавчого комітету Харківської міської ради (довідка № 08-21/1630/2-20 від 02.07.2020 р.), АТ «ПЛАСКЕ» (довідка № 0120721/1902-1 від 21.07.2020 р.), АТ «Укрзалізниця» (довідка № 01-35/12 від 22.04.2020 р.), Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку Національної академії наук України (довідка № 01/63/1 від 22.07.2020 р.), АТ «Івано-Франківський локомотиворемонтний завод» (довідка № 158/C1-25 від 27.02.2020 р.), Державного підприємства «Східний експертно-технічний центр Держпраці» (довідка № 1-06/293-01 від 11.11.2019 р.), «Лозівське локомотивне депо» регіональної філії «Південна залізниця» АТ «Укрзалізниця»

(довідка № 258/к від 15.04.2020 р.), Філії «Центральна станція зв'язку» АТ «Укрзалізниця» (довідка № 317/03 від 21.05.2020 р.), ТОВ «Виробничо-комерційна фірма «Електропромремонт»» (довідка № 33/2-16 від 25.03.2020 р.), ТОВ «ХАРКІВТРАНСМАШПРОЕКТ» (довідка № 025/С-1 від 20.01.2020 р.).

5. Повнота викладення результатів дисертації в опублікованих працях.

Основні теоретичні положення, результати прикладних досліджень доповідалися, обговорювалися й одержали позитивну оцінку на 34 науково-практичних конференціях.

Положення наукової новизни, пропозиції та висновки дисертації опубліковано в 70 наукових працях загальним обсягом 24,88 ум. друк. арк., з яких автору належить 20,66 ум. друк. арк, зокрема: 2 статті у колективних монографіях; 28 статей у наукових фахових виданнях України, із них 22 – у виданнях, внесених до наукометричних баз даних; 4 статті у зарубіжних виданнях, внесених до наукометричних баз даних; 2 статті в інших виданнях України; 34 публікацій тез доповідей у збірниках за матеріалами конференцій, 1 авторське право.

Автореферат дисертації Чобіток Вікторії Іванівни у повній мірі відображає зміст, структуру, основні положення, висновки і рекомендації, які виносяться на захист, і є ідентичними результатам дисертаційної роботи. Кількість, обсяг і якість друкованих праць надають авторові право публічного захисту дисертації.

6. Відповідність дисертації встановленим вимогам.

У дисертаційній роботі Чобіток Вікторії Іванівни досягнута мета, вирішенні поставлені завдання, сформульовані та обґрунтовані наукові положення. Висновки та пропозиції є особистим надбанням її автора. Рівень проведених досліджень, викладених у дисертації, відповідає сучасним вимогам до науково-дослідних робіт, що виконуються в національних університетах України. Автореферат у повній мірі відображає зміст, структуру, основні результати, отримані у дисертаційній роботі.

7. Дискусійні положення та зауваження щодо дисертаційної роботи.

Оцінюючи представлену дисертаційну роботу в цілому позитивно, слід відмітити дискусійні положення та висловити наступні зауваження.

1. У підрозділі 1.1 автор розглядає інтелектуалізацію управління підприємствами через генерування знань. В загальному погоджуючись із сформованою позицією, вважаємо, що здобувач в недостатній мірі розглянув вплив інформації, яка і є основою генерування працівниками нових знань шляхом творчого осмислення певних відомостей. Okрім цього, сьогодні саме інформація

та знання, у відповідності до теорії постіндустріального суспільства, є основними виробничими ресурсами.

2. У підрозділі 1.2 доцільно було здійснити дослідження історичних основ формування та розвитку холізму, зокрема спираючись на твердження про цілісність у працях Геракліта, Платона, Сократа та їх послідовників із подальшим формування холістичного підходу Я. Сметсоном, що забезпечило б необхідне підґрунтя сформованим у дисертаційній роботі методологічним засадам.

3. На рис. 2.7 (ст. 129) здобувач окреслює перспективи розвитку концепції інтелектуалізації управління. Вважаємо, що поруч із терміном «інтелект» доцільно було розглянути й інтелектуальний потенціал, реалізація якого уможливлює формування та ефективне використання інтелектуального капіталу.

4. У підрозділі 3.1 інформацію щодо зміни кількості суб'єктів господарювання (рис. 3.1-3.2, табл. 3.1) доцільно було доповнити аналітичними даними щодо тенденцій розвитку промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування. Поруч із виділеними перевагами залізничного транспорту (ст. 177-181), потрібно було відзначити і актуальні проблеми із старінням рухомого складу та встановленням неконкурентної ціни на перевезення вантажів.

5. В табл. 3.6 (ст. 191-192) здобувач пропонує перелік показників, які доцільно застосувати для оцінки рівня розвитку промислових підприємств залізничного машинобудування. Зважаючи на те, що в основі авторського тлумачення поняття «інтелектуалізація управління холістичним розвитком підприємств» покладено «...цілеспрямований й усвідомлений вплив на об'єкти системи» (рис. 1.15, ст. 91), то доцільно було серед показників виділити і ті, що характеризують результативність такого впливу за рахунок збільшення рівня інтелектуалізації керуючої підсистеми в системі управління підприємством.

6. Додаткового пояснення вимагає позиція автора щодо рівної ваги групових показників при визначенні інтегрального показника оцінки рівня розвитку промислових підприємств залізничного транспортного машинобудування (ст. 209-210), зважаючи на зміст виділених груп та одночасне застосування різноаспектних якісних та кількісних показників.

7. На ст. 213 здобувач, за результатами розрахунку інтегрального показника ступеня оцінки рівня розвитку промислових підприємств залізничного транспорту машинобудування, робить висновок про суттєвий вплив зовнішнього середовища. Вважаємо, що ця позиція потребує більш ґрунтовного пояснення, зважаючи на важливість отриманих результатів для подальшого моделювання інтелектуалізації управління холістичним розвитком зазначених підприємств.

8. У підрозділі 4.2 розглядаються науково-практичні аспекти до локалізації та нейтралізації ризиків в процесі інтелектуалізації управління холістичним розвитком промислових підприємств транспортного машинобудування. Вважаємо, що автором в недостатній мірі розглянуто важливість зменшення рівня невизначеності для зниження ризиків, зокрема через удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення системи управління підприємством, що, поруч із одночасним збільшенням особистого інтелекту в представників керівної підсистеми, і сприяє інтелектуалізації управління та забезпечує прийняття креативних рішень

9. У підрозділі 5.1 розглядаються методологічні засади застосування синективного підходу до інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств. На нашу думку, здобувач в недостатній мірі приділив увагу питанню формування організаційних знань, які уможливлюють підтримання необхідного рівня інтелектуалізації управління через формалізацію знань для вирішення типових завдань.

10. У підрозділі 5.2 автором окреслена детермінантно-мотиваційна основа формування та використання колективного інтелекту. На нашу точку зору, здобувачу доцільно було більше уваги приділити питанню мотивації працівників, які задіяні в інноваційній діяльності підприємства, тобто генерують нові знання для розроблення конкурентної машинобудівної продукції.

Разом з тим, зроблені зауваження та висловлені дискусійні положення не перешкоджають позитивній оцінці дисертаційної роботи в цілому.

Окрім зауваження можна розглядати як побажання здобувачу щодо напрямів подальшого дослідження проблеми.

8. Загальний висновок.

Дисертаційна робота Чобіток Вікторії Іванівни на тему «Інтелектуалізація управління холістичним розвитком підприємств» є завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати в галузі економічної науки, які в сукупності розв'язують актуальну науково-прикладну проблему, що полягає в обґрунтуванні теоретичних і методологічних постулатів забезпечення інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств, розроблені практичних рекомендацій, концептуальних і теоретико-методичних підходів до формування комплексного інструментарію для реалізації запропонованих напрямів інтелектуалізації управління холістичним розвитком підприємств.

Положення дисертаційної роботи містять наукову новизну, мають теоретичну та практичну цінність, достатній рівень обґрунтованості та достовірності, виконані з використанням сучасних методів наукового пізнання.

Дисертація є самостійною і завершеною працею, яка свідчить про наукову зрілість її автора. Поставлена у дослідженні мета досягнута, основні завдання успішно вирішені. Запропоновані дисертантом результати та висновки дослідження мають науково-практичну цінність та можуть бути використані у науковій, управлінській і педагогічній діяльності.

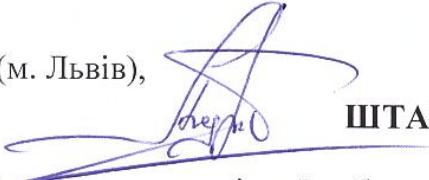
Таким чином, дисертаційна робота Чобіток Вікторії Іванівни на тему «Інтелектуалізація управління холістичним розвитком підприємств», що представлена на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук, відповідає пп. 9, 10, 12 та 13 постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 «Порядку присудження наукових ступенів» (зі змінами), а її автор, заслуговує на присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Офіційний опонент:

завідувач кафедри фінансово-економічної
безпеки, обліку та оподаткування

Української академії друкарства

Міністерства освіти і науки України (м. Львів),
доктор економічних наук, професор

ШТАНГРЕТ А. М.

Підпис завідувача кафедри фінансово-економічної безпеки, обліку і
оподаткування Української академії друкарства, д.е.н., проф.
А.М. Штангрета засвідчує:

Вчений секретар

Української академії друкарства
к.т.н., доцент

СЕЛЬМЕНСЬКА З. М.

Ріднік отриманий
16 листопада 2010 року
Учений секретар
складу робочої групи
р.р. № 064810-05
Чорнобрід І. В.